USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobců: **a) M. M., b) S. R.,** oba zast. JUDr. Ondřejem Tošnerem, Ph.D., advokátem se sídlem Slavíkova 1568/23, Praha 2, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy,** se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2019, č. j. MHMP 2230817/2019, sp. zn. S-MHMP 612757/2019/STR, o návrhu žalobců na určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb. v řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 A 175/2019,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Žalobci **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu

[1] Žalobci (dále „navrhovatelé“) se domáhají určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 A 175/2019 spatřují průtahy, jelikož v ní více jak 1 rok od podání žaloby nebylo rozhodnuto. Zdůrazňují, že předmětem věci je posouzení zákonnosti stavebního povolení, na základě kterého již byla zahájena stavba, byť je v současnosti pozastavena z důvodu nepřízně počasí. Je nezbytné, aby ve věci bylo rozhodnuto v přiměřené lhůtě, jinak bude rozhodnutí soudu ryze akademické, a to zvláště, když žalobě nebyl přiznán odkladný účinek. Navrhují, aby Nejvyšší správní soud městskému soudu uložil vydat rozhodnutí ve věci samé do 60 dnů od právní moci usnesení.

[2] Městský soud ve svém vyjádření k návrhu stručně shrnul svůj procesní postup a konstatoval, že věc je po procesní stránce připravena k rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že se nejedná o přednostní věc, je v souladu se zásadou rovnosti účastníků řízení pro projednání a rozhodnutí věci rozhodné pořadí, v jakém věc soudu došla [§ 56 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. V současné době senát nařizuje jednání a rozhoduje o věcech napadlých v roce 2018, navrhuje proto zamítnutí návrhu.

II. Podstatný obsah spisů městského soudu

[3] Navrhovatelé se domáhají zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného ve věci stavebního povolení na stavbu bytového domu X. Vzhledem k tomu, že své žaloby podali zvlášť, v nynější věci jsou vedeny dva soudní spisy, a to sp. zn. 5 A 175/2019 [žaloba navrhovatele a)] a sp. zn. 15 A 3/2020 [žaloba navrhovatele b)].

[4] Navrhovatel a) podal žalobu spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku žaloby osobně dne 13. 12. 2019. Oba návrhy splňovaly formální náležitosti a spolu s jejich podáním byl v kolkových známkách uhrazen soudní poplatek. Dále byla připojena plná moc udělená zástupci, osvědčení o registraci zástupce k dani z přidané hodnoty a kopie napadeného správního rozhodnutí.

[5] Dne 18. 12. 2019 městský soud zaslal navrhovateli poučení o složení senátu a možnosti namítat podjatost. Potenciální osoby zúčastněné na řízení vyrozuměl o probíhajícím řízení a jejich souvisejících právech. Žalovanému zaslal oba návrhy k vyjádření, vyzval jej k předložení spisového materiálu, poučil o složení senátu a možnosti namítat podjatost a vyzval ke sdělení, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání v intencích § 51 odst. 1 s. ř. s.

[6] Dne 20. 12. 2019 bylo soudu doručeno vyjádření žalovaného k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě.

[7] Dne 10. 1. 2020 bylo doručeno vyjádření osoby zúčastněné na řízení Hájovna s. r. o. společně s přílohami (společnost oznámila, že bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení dne 19. 12. 2019).

[8] Usnesením ze dne 10. 1. 2020, č. j. 5 A 175/2019 – 85, městský soud rozhodl, že se žalobě nepřiznává odkladný účinek.

[9] Dne 16. 1. 2020 bylo doručeno vyjádření žalovaného k žalobě a následně dne 20. 1. 2020 správní spis.

[10] Navrhovatel b) podal žalobu spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku žaloby osobně dne 9. 1. 2020. Oba návrhy splňovaly formální náležitosti a spolu s jejich podáním byl v kolkových známkách uhrazen soudní poplatek. Dále byla připojena plná moc udělená zástupci, osvědčení o registraci zástupce k dani z přidané hodnoty a kopie napadeného správního rozhodnutí.

[11] Přípisy ze dne 15. 1. 2020 byli účastníci řízení poučeni o složení senátu a možnosti namítat podjatost a vyzváni ke sdělení, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání. Žalovaný byl dále vyzván k vyjádření k žalobě a návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby a k předložení správního spisu.

[12] Dne 21. 1. 2020 bylo soudu doručeno vyjádření žalovaného k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě a k žalobě.

[13] Usnesením ze dne 6. 2. 2020, č. j. 15 A 3/2020 – 75, městský soud návrh na přiznání odkladného účinku žaloby zamítl.

[14] Následně dne 7. 2. 2020 vyrozuměl možné osoby zúčastněné na řízení o probíhajícím řízení a jejich souvisejících právech. Navrhovateli b) doslal vyjádření žalovaného.
[15] Téhož dne bylo soudu doručeno oznámení Hájovna s. r. o. o uplatňování práv osoby zúčastněné na řízení. Dne 26. 3. 2020 byla osobě zúčastněné na řízení doslána žaloba a vyjádření žalovaného.

[16] Usnesením ze dne 5. 5. 2020, č. j. 5 A 175/2019 – 109, městský soud rozhodl o spojení věcí vedených pod sp. zn. 5 A 175/2019 a 15 A 3/2020 ke společnému projednání a rozhodnutí.

[17] Dne 25. 5. 2020 byla soudu doručena urgence rozhodnutí o žalobě navrhovatele a) a replika k vyjádření žalovaného podaného ve věci navrhovatele b). Replika byla doslána žalovanému a osobě zúčastněné a k urgenci bylo sděleno, že věc je připravena k rozhodnutí, nicméně s ohledem na počet dříve napadlých věcí dosud není na řadě.

[18] Dne 13. 1. 2021 byl doručen návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu.

[19] Městský soud následně doslal vyjádření žalovaného, podané již dříve ve věci navrhovatele a), a to tomuto navrhovateli a osobě zúčastněné na řízení (lze soudit, že tak učinil po kontrole spisu před odesláním NSS). Spis se svým vyjádřením rekapitulovaným shora předložil Nejvyššímu správnímu soudu, navrhovatele o svém postupu informoval.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[20] Důvodnost návrhu na určení lhůty Nejvyšší správní soud posuzuje dle kritérií vymezených v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích. Těmito kritérii jsou složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a dosavadní postup soudu. Současně není bez významu ani § 56 odst. 1 s. ř. s., dle něhož soud projednává a rozhoduje věci podle pořadí, v jakém k němu došly; to neplatí, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednání a rozhodnutí. V § 56 odst. 2 a 3 s. ř. s. jsou vymezeny návrhy a věci, o nichž se rozhoduje přednostně.

[21] Za porušení práva na projednání věci bez zbytečných průtahů Nejvyšší správní soud nepovažuje samotnou skutečnost, že soud učinil v přiměřených lhůtách všechny přípravné úkony předcházející rozhodnutí věci, ale stále nerozhodl, jelikož rozhoduje věci napadlé dříve. Podstatné je, aby v tomto stavu soud neudržoval řízení po příliš dlouhou dobu, což se posuzuje právě podle kritérií zmíněných v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích.

[22] V nynější věci nejde o návrh, který by měl městský soud projednat a rozhodnout přednostně podle § 56 odst. 2 a 3 s. ř. s. či § 56 odst. 1, věty za středníkem, s. ř. s. Nejvyšší správní soud považuje za vhodné výslovně uvést, že neshledává závažné důvody pro přednostní projednání věci (§ 56 odst. 1, věta za středníkem, s. ř. s.). Lze mít pochopení pro snahu navrhovatelů o brzké projednání a rozhodnutí z důvodu probíhající výstavby, podobné důvody se nicméně ve stavebních věcech pravidelně objevují, přesto zákonodárce nestanovil pravidlo, podle kterého by tyto věci měly být přednostně projednány a rozhodnuty. Žádné zvláštní důvody, které by nynější věc odlišovaly od jiných stavebních věcí, přitom ze spisu neplynou a navrhovatelé neuvádějí. Závažné důvody k přednostnímu projednání a rozhodnutí tedy nebyly dány.

[23] Ve vztahu ke kritériím podle § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích uvádí Nejvyšší správní soud následující.

[24] Nynější věc je běžně složitá. Jde o stavební věc, žaloby obsahují dva totožné žalobní body, byť relativně rozsáhle odůvodněné. Navrhovatelé nenavrhují na podporu svých tvrzení jiné důkazy než listiny založené ve správním spise, nelze tedy očekávat, že by ve věci bylo nutné provádět složité dokazování.

[25] Z obsahu návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu lze soudit, že předmět řízení je pro stěžovatele o něco významnější, než je ve správním soudnictví průměrné. Nejvyšší správní soud nicméně zdůrazňuje, že stavební věci jsou účastníky řízení běžně vnímány významněji. Byť navrhovatelé evidentně pociťují význam nynější věci jako značný, z objektivního pohledu jej nelze považovat za takový jako např. u sporu o sociální dávky osoby, která se nachází v zásadním materiálním nedostatku, nebo sporu o proplacení léčby vážně nemocnému člověku.

[26] Navrhovatelé k délce řízení nijak negativně nepřispěli.

[27] K procesnímu postupu městského soudu lze uvést, že ve věci průběžně a v přiměřených lhůtách činí procesní úkony směřující k přípravě věci k projednání a rozhodnutí, jak je zřejmé z výše podaného přehledu. Jedinou výjimkou je doslání vyjádření žalovaného, podaného ve věci navrhovatele a), ke kterému došlo až se značným zpožděním (cca po roce). Je nicméně zřejmé, že v mezidobí byly v řízení činěny jiné nezbytné procesní úkony a sama tato skutečnost délku řízení reálně nijak neovlivnila.

[28] Městský soud tedy v řízení činil procesní úkony v přiměřených lhůtách, věc je v zásadě připravena k projednání a rozhodnutí. Nejvyšší správní soud se dále zabýval otázkou, zda v tomto stavu nebylo řízení ponecháno po nepřiměřeně dlouhou dobu. Posouzení této otázky je vhodné učinit v souvislosti s dalšími kritérii vymezenými v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích.

[29] Po jejich komplexním zhodnocení dospěl k závěru, že návrh na určení lhůty není důvodný.

[30] Od doby, kdy městský soud obdržel první ze žalob, uplynulo přibližně 14 měsíců a soud v této době činil procesní úkony tak, aby se řízení v rozumné době dostalo do stavu, kdy je možno vydat rozhodnutí. Jedná se o věc běžné složitosti. Navrhovatelé svými kroky nijak negativně neovlivnili délku řízení, jedná se sice o věc pro ně nadprůměrného významu, avšak po porovnání s délkou doby, po kterou je řízení vedeno, nelze v tuto chvíli dospět k závěru, že ve věci dochází k průtahům s rozhodnutím věci.

[31] Na podporu tohoto závěru lze poukázat též na stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010, publ. pod č. 58/2011 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, vztahujícího se k odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci nesprávným úředním postupem v případě nevydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Nejvyšší soud zde v části VI. stanoviska zmínil, že jakékoli řízení vždy nějakou dobu trvá, a dále na vysokém stupni obecnosti uvedl, že za přiměřenou délku řízení Nejvyšší soud považuje ještě 24 měsíců (nikoli však již delší). Byť se Nejvyšší správní soud do značné míry brání naznačené paušalizaci a zdůrazňuje nutnost zohledňování všech okolností posuzovaného případu, v nyní posuzované věci lze konstatovat, že řízení před městským soudem nedosáhlo délky, kterou by bylo možné označit za nepřiměřenou.

IV. Náklady řízení

[32] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, byl-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto navrhovatelé nemají právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. února 2021

JUDr. Radan Malík
předseda senátu